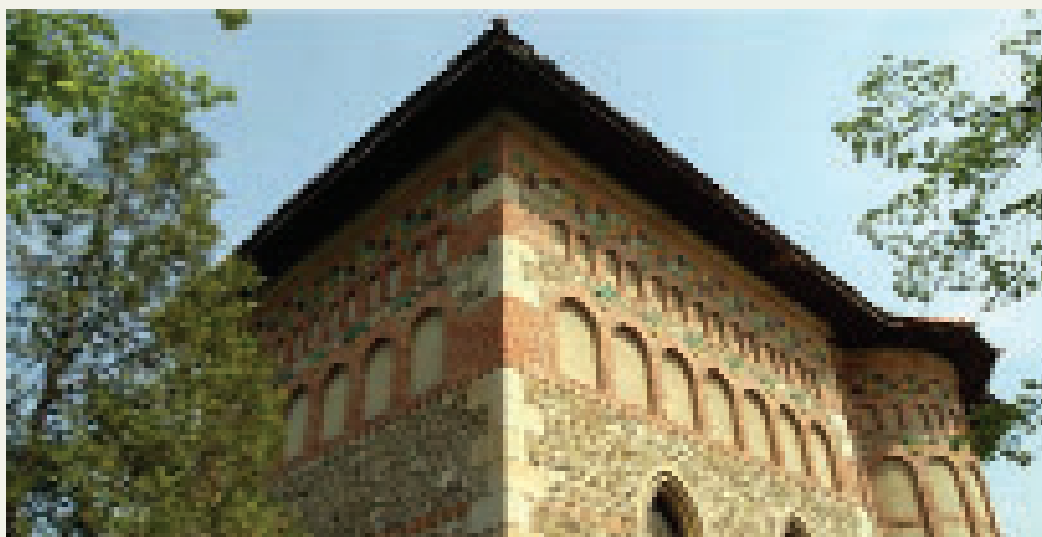

Județul Vaslui

Itinerar cultural, turistic și religios

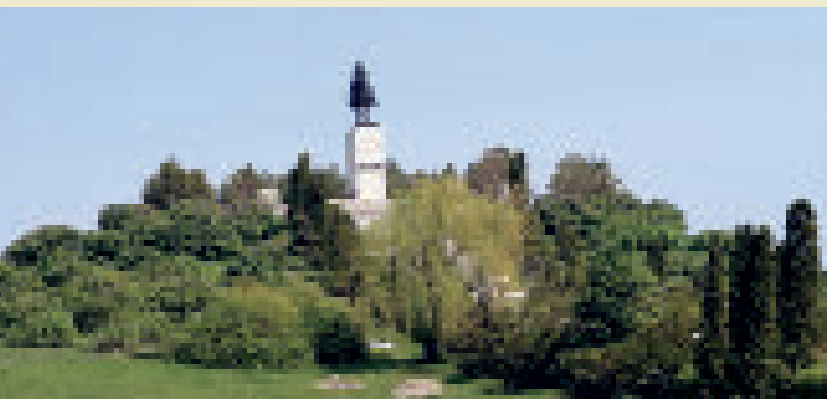

Palatul episcopal Huși

Introducere

Situat în estul României, la granița cu Republica Moldova, județul Vaslui este una dintre zonele mai puțin cunoscute ale țării. Răsfoind aceste broșuri veți descoperi că regiunea are un potențial deosebit, atât turistic, cât și economic. Deși problemele ridicate de șomaj și nivel de trai nu au fost soluționate încă, semnele redresării au început să apară. Datorită costului scăzut al mâinii de lucru, dar și apropierii de locațiile industriale din cele mai bogate centre economice din regiune (Iași și Bacău), județul Vaslui poate prezenta interes pentru investitori. Situarea sa în apropierea unui aeroport internațional (Iași, aflat la 75 de kilometri distanță) constituie un avantaj important. În momentul în care România se va integra în Uniunea Europeană, aderare prevăzută să aibă loc în 2007, Vasluiul va reprezenta o parte din granița de est a Uniunii, ceea ce-i va conferi o mai mare responsabilitate, dar îl va face în același timp mai atractiv ca punct de legătură cu țările din fosta URSS.

Deși figurează printre puținele județe din România fără resurse naturale, Vasluiul dispune de alte tipuri de bogății. Situat în Podișul Moldovei, într-o zonă pitorească de dealuri domoale și câmpii fertile, Vasluiul are un sol ideal pentru agricultură. Podgoriile și livezile de pomi fructiferi au fost cândva celebre în țară. Pădurile de foioase (în special cele de stejar), în care pot fi organizate partide de vânătoare, iazurile și lacurile bogate în pește, peisajele pot deveni puncte de atracție pentru turiștii dornici să cunoască locuri autentice, cu iz arhaic.

Valea Similei, între Bârlad și mănăstirea Florești, cu dealuri împădurite, din ce în ce mai abrupte, creează impresia unui peisaj submontan. Valea Racovei, între Vaslui și Mălinești, este una dintre cele mai pitorești din județ. Aici se găsesc păduri bogate în mistreți, precum și un sit arheologic, unde au fost descoperite urme ale trecerii bastarnilor, prima populație migratoare germanică pe teritoriul României de astăzi.

Pe Valea Sacă, în comuna Pădureni, se află aproximativ șase hectare de coastă aridă, utilizată în prezent ca pășune, unde cresc peste 200 de specii de plante angiosperme, dintre care 37 de specii unice în flora Moldovei. Cu investiții minime, zona, reprezentând cea mai nordică rezervație de stepă propriu-zisă din România, ar putea fi introdusă în circuitul turistic. Deși aici cresc numeroase specii rare caracteristice pajiștilor și sărăturilor de stepă, regiunea nu a fost declarată, deocamdată, rezervație botanică.

Rezervații naturale

Rezervația paleontologică de la Mălușteni, situată la 55 de kilometri de orașul Vaslui, este una dintre cele mai bogate rezervații de acest gen din România, cuprinzând numeroase fosile de mai-muțe, antilope, cămile, țestoase, rechini, broaște țestoase de talie mare, căprioare. Multe dintre speciile de la Mălușteni au fost semnalate pentru prima oară în paleontologie. O altă rezervație de fosile, din pleistocen, se află la Nisipăria Hulubăț, la marginea de nord a municipiului Vaslui, unde, pe lângă fosile de mamifere a fost găsită și o bogată faună de nevertebrate pleistocene.

În Pădurea Hârboanca, de la Brăhășoaia, la 16 kilometri nord-vest de Vaslui, vizitatorii pot vedea numeroase specii de stejar, în vreme ce lângă Coroiești se află o altă rezervație botanică. Pădurea Bădeana, ideală pentru excursii, reprezintă unul dintre puținele vestigii ale întinselor păduri de silvostepă din trecut, iar pe Movila lui Burcel se întâlnesc numeroase plante rare din flora Moldovei.

În județul Vaslui se întâlnesc și arbori seculari, ocrotiți de lege, dintre care amintim: plopul de la Rafaila, unic în țară prin proporțiile sale impozante, având o circumferință a trunchiului de 14 metri. Localnicii spun că plopul ar fi din vremea lui Ștefan cel Mare. La Tolontan, în comuna Dimitrie Cantemir, poate fi admirat un stejar impunător, de peste 400 de ani vechime, care are o coroană cu un diametru de peste 35 de metri și o înălțime de 30 de metri. La Bunești-Valea Chinanului, chiar în jurul cabanei de vânătoare, se află 173 de stejari brumării, cu vârste cuprinse între 200 și 500 de ani.

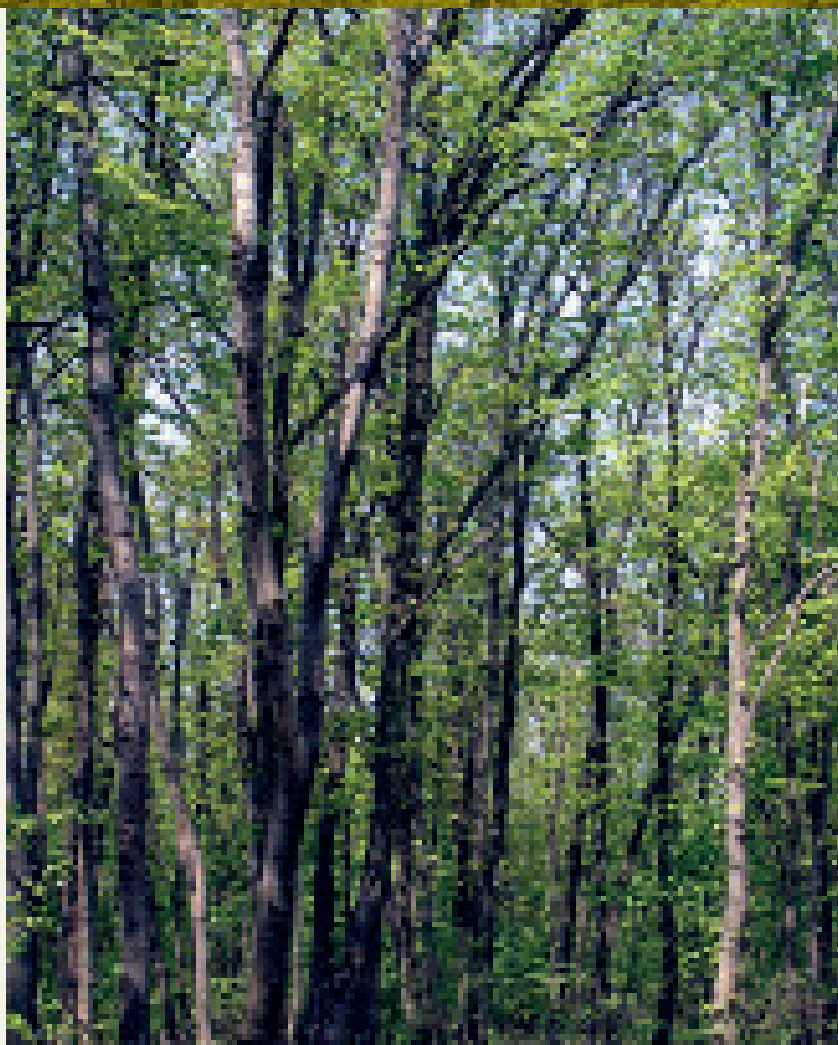
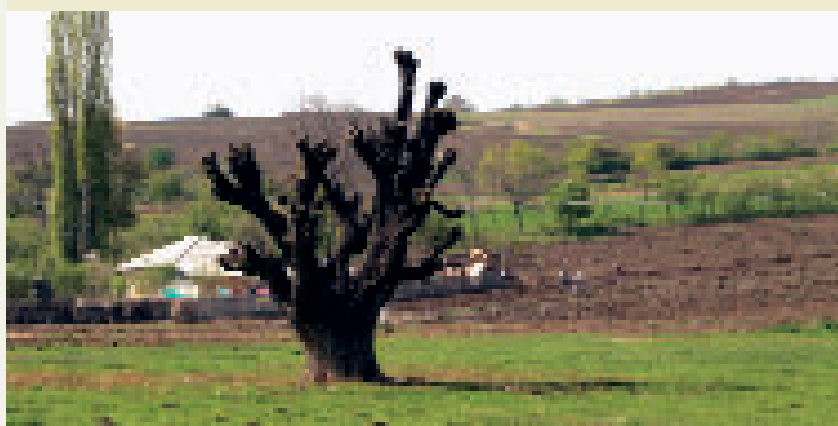

foto: Sorin Brinzei

Statuia lui Ștefan cel Mare de la Pódul Înalt

Vestigii antice

În ruinele vechii cetăți geto-dacice de la Bunești a fost descoperit un tezaur impresionant, iar la Arsura au fost dezgropate ruinele unei fortărețe din secolele IV-II î.H., consolidată cu valuri de pământ și ziduri de piatră.

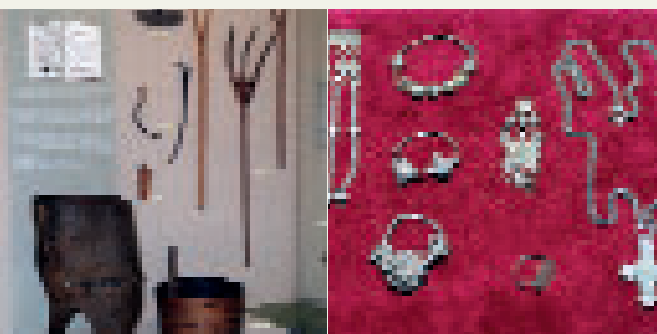

Bătălia de la Podul Înalt victorie cu răsunet în Europa

De Vaslui se leagă obținerea uneia dintre cele mai importante victorii militare din istoria românilor. Cetate de scaun a Moldovei, în secolul al XV-lea, alături de Suceava, Vasluiul era, datorită poziției sale, locul cel mai potrivit pentru supravegherea mișcărilor principalilor adversari ai vremii, turcii și tătarii, pentru pregătirea rezistenței și organizarea contraloviturilor. Pe aceste meleaguri, la Podul Înalt, Ștefan cel Mare a învins, în 1475, oștile otomane, conduse de Suleiman Pașa, mult mai numeroase și mai bine înarmate. Ecourile acestei bătălii s-au făcut auzite atunci în întreaga Europă și l-au determinat pe Papa Sixt al IV-lea să-i scrie domnitorului român, numindu-l "verus christianae fidei athleta" (adevărat atlet al credinței creștine). Lupta de la Podul Înalt este considerată de unii istorici drept cea mai usturătoare înfrângere suferită de Imperiul Otoman până la asediul Vienei.

Astăzi, principalul investitor străin în județul Vaslui este Turcia.

În amintirea evenimentului din 1475 a fost înălțată, la Băcăoani, în apropiere de Vaslui, statuia ecvestră a lui Ștefan cel Mare, dezvelită în 1975. Monumentul, opera sculptorului bucureștean Mircea Ștefănescu, are o înălțime de 6,90 metri, este turnat în bronz, cântărind 19 tone și a fost ridicat pe un soclu impunător, la 30 de metri deasupra șoselei.

Comunismul schimbă fața Vasluiului

Bătăliile purtate de-a lungul secolelor, istoria zbuciumată a acestei părți a Europei, au ruinat castelele. În secolul XX, comunismul a schimbat și el fața așezărilor vasluiene. În vreme ce satele au cunoscut durerea colectivizării forțate, orașele și-au modificat și ele fața, multe dintre clădirile vechi fiind demolate. Blocuri și construcții moderne s-au înălțat pe locul fostelor case, care, deși în multe cazuri nu erau monumente arhitectonice, aveau o frumusețe aparte și o bogată încărcătură sentimentală. A fost cazul casei lui Constantin Țurcanu, figură legendară, cunoscută în întreaga țară drept Peneș Curcanul – luptător în Războiul de Independență din 1877-1878.

Vaslui – veche capitală a Moldovei, astăzi centru modern

O parte dintre vestigiile trecutului s-au păstrat însă până astăzi. La Curțile Domnești de la Vaslui, construite de Alexandru cel Bun și dezvoltate de Ștefan cel Mare, săpăturile continuă an de an, șantierul de aici constituind o adevărată școală de arheologie. Au fost recuperate elemente de mare valoare artistică, în special cahlele cu scene de viață feudală. La Vaslui s-a constituit de altfel, în secolul al XV-lea, prima școală de artă post-bizantină, care a interpretat datele iconografice bizantine în pictură, broderie, miniatură.

Biserica „Sf. Ioan Botezătorul”, ctitorie a lui Ștefan cel Mare, a fost realizată în stil moldovenesc, o îmbinare creatoare între stilul gotic și cel bizantin, între elementele arhitectonice occidentale și cele de iconografie ortodoxă. Mai pot fi admirate Casa Ghica, cea mai veche clădire laică din orașul Vaslui, aparținând Elenei Ghica, sora ultimului domnitor al Moldovei, Grigore Ghica, *Palatul Mavrocordat*, ridicat la sfârșitul secolului al XIX-lea, bogat ornamentat, fostă proprietate a lui Gheorghe Mavrocordat, casele Mădârjac și Ornescu, realizate de meșteri italieni ca Delcasse și Beinot, semnificative pentru imaginea orașelor românești din secolul al XIX-lea.

Casa Ghica – Vaslui

Muzeul județean „Ștefan cel Mare”

Biserica Sf. Ioan Botezătorul

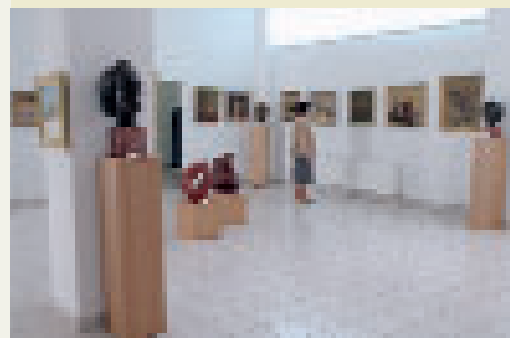

Palatul Mavrocordat

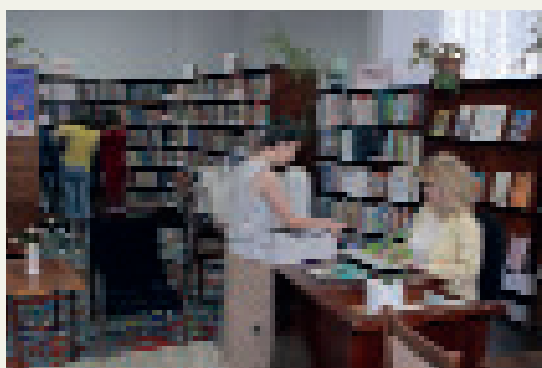
Printre instituțiile de cultură, Muzeul Județean „Ștefan cel Mare” din Vaslui ocupă un loc aparte; clădirea cuprinde secții de arheologie, istorie medievală și contemporană, etnografie, artă plastică, precum și un salon al umorului „Constantin Tănase” – denumit astfel în memoria întemeietorului teatrului românesc de revistă. În fața Casei de Cultură „Constantin Tănase” din Vaslui este amplasat bustul artistului, realizat în marmură de sculptorul Marcel Guguianu. Începând din 1970, în oraș are loc, în fiecare an cu soț, un Festival național de umor.

Biblioteca județeană „Nicolae Milescu Spătarul”, cu cele peste 280.000 de volume, joacă un rol important în viața culturală a Vasluiului. Înființată în 1951, biblioteca dispune acum de un fond valoros de carte rară, cărți religioase din secolele al XVII-lea și al XVIII-lea, volume cu autograf ale marilor clasici români precum și de colecții complete de reviste apărute înainte de 1945.

În apropierea orașului se poate vedea Movila lui Burcel, formațiune naturală pitorească, cunoscută pentru legenda despre un țăran înzestrat cu pământ de Ștefan cel Mare. Se spune că domnitorul Moldovei s-a întâlnit cu un țăran care ara de zor o movilă

Muzeul Județean „Ștefan cel Mare”

Biblioteca județeană „Nicolae Milescu Spătaru”

de pământ, duminică. Întrebat de domnitor, țăranul răspunde că nu are pământ și că, pentru a-și hrăni familia, trebuie să muncească din greu la fratele său. Ștefan îl împrăprietărește și dă totodată un decret care interzice munca la câmp duminică. Legenda se pare că are un sâmbure istoric, în zonă existând o familie cu numele Burcel (sau Purcel), care a stăpânit moșii și a dat țării dregători de seamă, pierzându-și însă proprietățile în secolul al XVII-lea. Aici mai există o rezervație botanică, ce cuprinde numeroase specii rare din flora Moldovei. În fiecare an, la data de 21 mai, pe Movila lui Burcel are loc un festival folcloric, cu formații și interpreți din mai multe județe și, uneori, și din Republica Moldova.

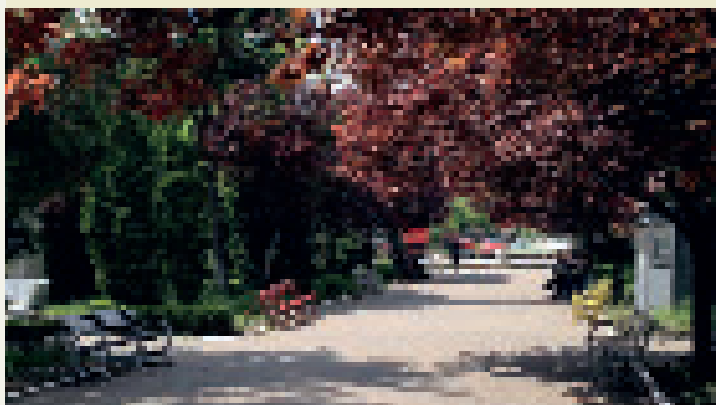
Movila lui Burcel

Bârlad orașul bisericilor

Veche așezare urbană, Bârladul a fost multă vreme reședința marelui vornic al Țării de Jos, care guverna jumătatea sudică a Moldovei. De-a lungul secolelor și-a păstrat importanța de centru comercial, meșteșugăresc și mai ales cultural, loc de sorginte sau formare pentru multe personalități care s-au remarcat în mai multe domenii (între acestea, domnitorul Alexandru Ioan Cuza, primul domnitor al României, după Unirea din 1859, dar și Gheorghe Gheorghiu-Dej, primul șef de stat după instaurarea comunismului). Datorită numeroaselor lăcașuri de cult de o deosebită frumusețe, Bârladul a fost considerat un oraș al bisericilor. Dintre acestea se remarcă Biserica „Adormirea Maicii Domnului“, cunoscută și sub denumirea de „Biserica Domnească“, ridicată de domnitorul Vasile Lupu pe locul unei construcții mai vechi, din vremea lui Ștefan cel Mare. Clădirea a fost deteriorată de cutremurul din 1802 și refăcută. Pictura din interior, realizată în stil bizantin, aparține pictorului Teodorrescu-Argeș și a fost executată în 1937.

Biserica Sf. Gheorghe a fost construită inițial din lemn, în 1775 și reclădită ulterior de breasla blănarilor din oraș. Din banii câștigați din cerșit, un bârlădean a ridicat turnul masiv de la intrarea în biserică, în care a locuit tot restul vieții.

Pe locul spânzurătorii Țării de Jos, locuitorii orașului au înălțat Biserica Sfinții Voievozi (1806), pentru iertarea sufletelor osândiților la moarte.

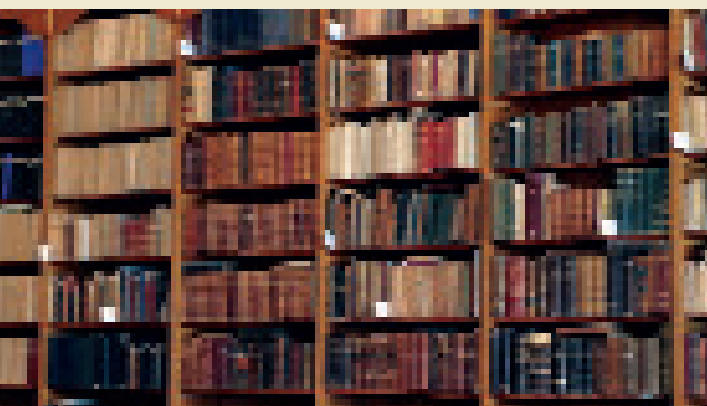
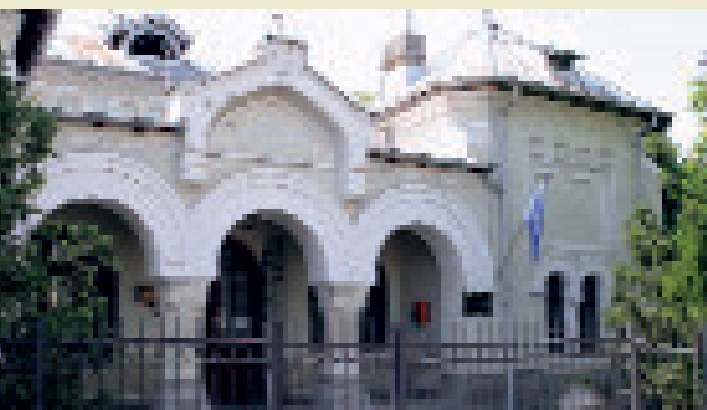
Biserica Sf. Dumitru

Biserica Sf. Ilie

Biserica Adormirea Maicii Domnului

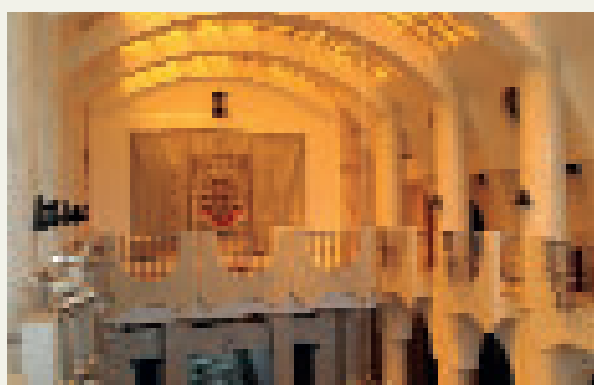
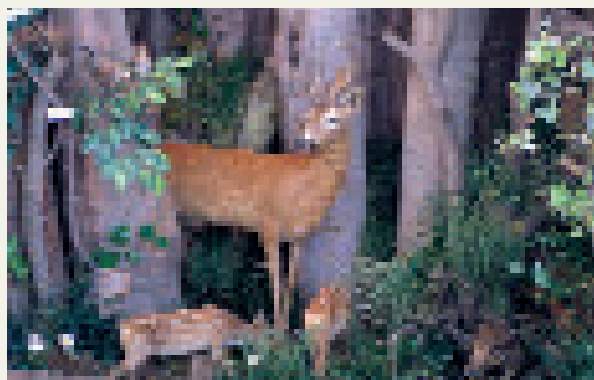

Biblioteca municipală „Stroe Belloescu” Bârlad

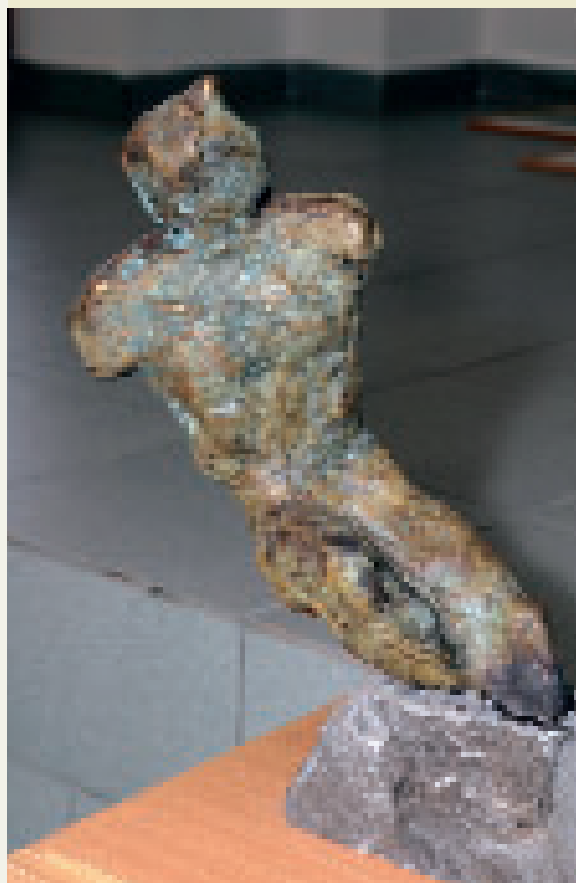
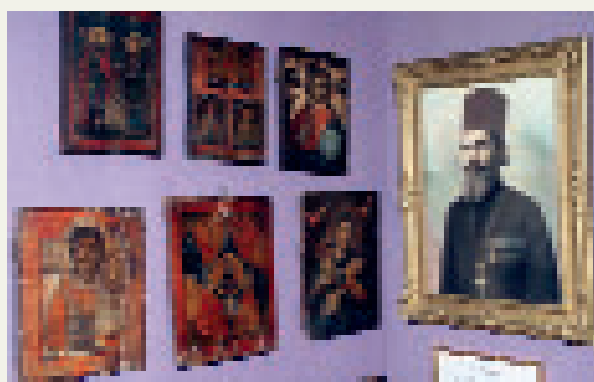

Liceul Gheorghe Roșca Codreanu

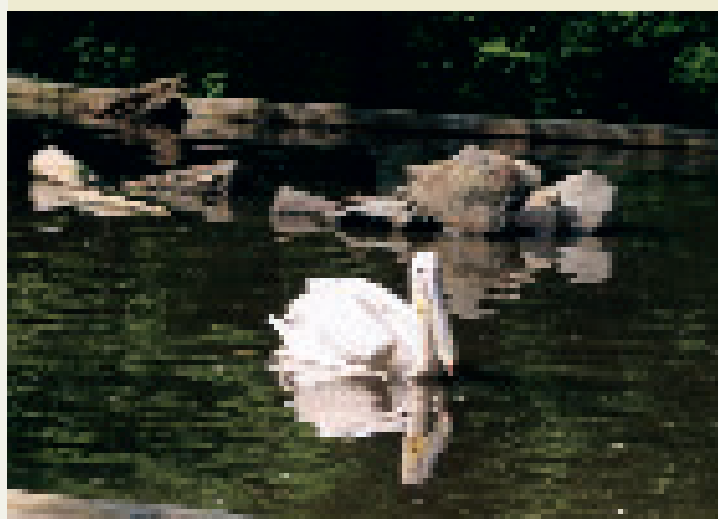
Biblioteca publică din Bârlad a luat ființă în 1906, la inițiativa unor intelectuali bârlădeni, care, în urma unui apel, au reușit să strângă 300 de volume. Instituția poartă numele donatorului imobilului, moșierul-filantrop Stroe Belloescu. Acesta a trăit toată viața dintr-un salariu de profesor de matematică, cheltuindu-și averea pe lucrări de binefacere. Belloescu a sfârșit tragic, torturat de tâlhari, care-l mai credeau încă bogat. Biblioteca are un valoros fond de carte veche. Un alt monument important este Muzeul Vasile Pârvan, aflat în clădirea fostei Prefecturi, ridicată în stil neoclasic de arhitecți italieni în 1899. Muzeul cuprinde trei secții: de artă, științele naturii și istorie. Într-o aripă a clădirii se află și Teatrul „Victor Ioan Popa”, înființat în 1955. Cu sute de reprezentații din diverse genuri dramatice, teatrul din Bârlad joacă un rol esențial în viața culturală a orașului. Tot aici se află al doilea liceu ca vechime din întreaga Moldovă, Liceul „Gheorghe Roșca Codreanu” și Monumentul doctorului Constantin Codrescu, sculptură în marmură semnată de Frederik Storck. În oraș se mai păstrează o serie de clădiri monumentale sau de importanță culturală cum ar fi Casa Sturza.

Muzeul Vasile Pârvan

Grădina Publică, îmbogățită cu un parc zoologic cu peste 70 de specii de animale, reprezintă una dintre cele mai vechi atracții ale orașului.

Parcul Zoo Bârlad

Huși

Palatul Episcopal, degustări de vinuri, misterul Movilei Răbâiei

Înconjurat de podgorii mult apreciate de Dimitrie Cantemir, orașul Huși este un centru viticol de tradiție și, totodată, sediul unei vechi episcopii și al unor Curți Domnești din secolul al XV-lea, ale căror fundații și biserici au fost scoase la lumină în 1964, în urma săpăturilor arheologice. Poate fi admirat Palatul Episcopal, construit de Ieremia Movilă în 1595, care găzduiește astăzi un excepțional muzeu de artă religioasă și carte veche. Biserica Sf. Apostoli Petru și Pavel, catedrala episcopală din Huși, a fost înălțată în 1495 de Ștefan cel Mare, domnitorul care a clădit zeci de mănăstiri și biserici, ca mulțumire adusă Domnului pentru victoriile sale în războaie. Merită vizitate Muzeul Huși, cu secțiile sale de arheologie și etnografie, și Liceul agricol cu profil viticol, una dintre cele mai vechi și mai prestigioase instituții de acest gen din țară. Liceul deține vinoteci valoroase, un muzeu de profil și poate organiza seri de degustări de vinuri pentru specialiști și turiști. Vinoteca a fost inițial înființată în 1909, dar distrusă de al doilea război mondial. Actuala colecție de vinuri, care numără 22.000 de sticle, datează din 1949 și conține soiuri reprezentative ale podgoriei Huși, dar și din alte părți ale României și chiar din străinătate. Muzeul din Huși găzduiește colecții importante de arheologie, istorie și etnografie. Alături de piese de ceramică, unelte de piatră, bronz și fier, se află și podoabe de aur și argint, colecții de

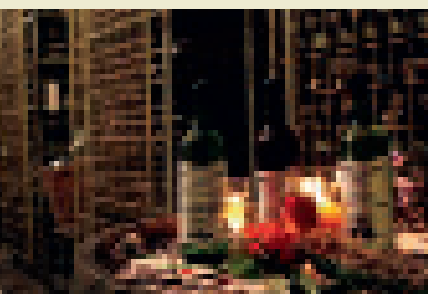
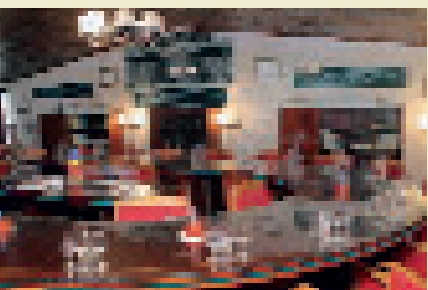
Palatul Episcopal Huși

Muzeul Huși

Vinoteca Liceului Agricol Huși

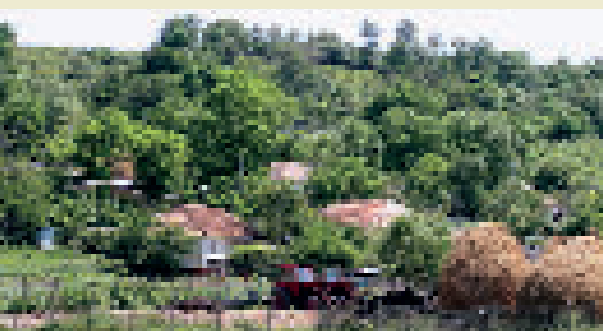
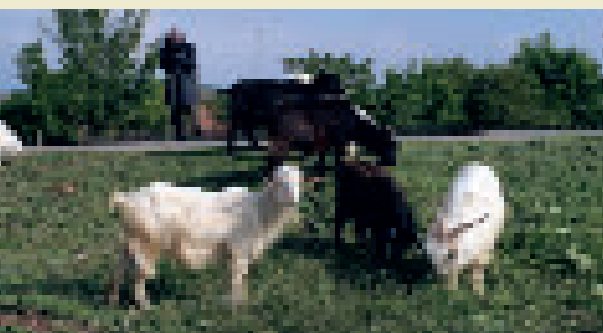
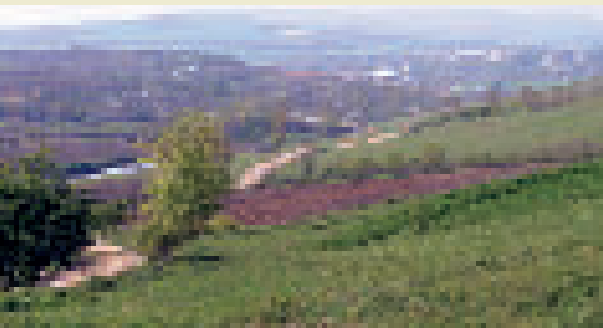

Liceul Agricol Huși

țesături și instrumente folosite de-a lungul timpului pentru fabricarea vinului. Pentru că în istoria Hușilor cartea a jucat un rol esențial, nu putem să nu amintim, printre așezămintele de cultură, și Biblioteca „Mihai Ralea”.

La 12 kilometri de orașul Huși, pe drumul ce duce spre punctul de frontieră Albița, se află misterioasa Movila a Răbăiei, despre care domnitorul Dimitrie Cantemir scria că ar fi mormântul unei regine a sciților. Ridicată de mâna omului, având un diametru de peste un kilometru și fiind înconjurată de un val de pământ, Movila Răbăiei a suscitat interesul multor călători străini care au trecut prin zonă. Din păcate, până în prezent nu au fost realizate săpături arheologice sistematice, ci numai sondaje. În 1975 au fost semnalate blocuri de piatră dispuse circular în jurul movilei, la distanțe egale între ele, ceea ce pare a indica existența unui mormânt regal, ridicat în secolele V-III î.H., așa cum a presupus Dimitrie Cantemir.

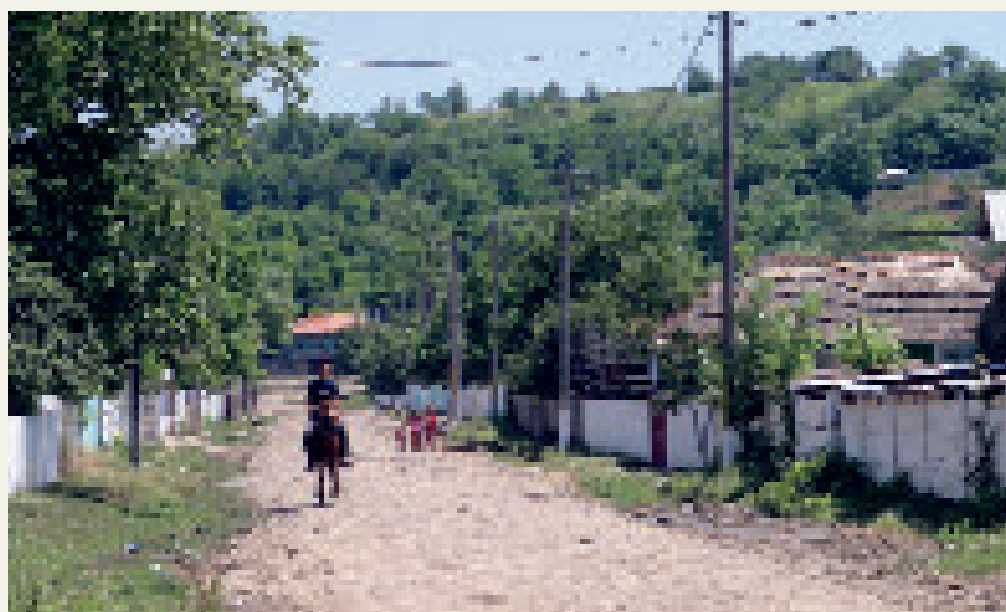

Lumea idilică a satelor

Satele vasluiene sunt o lume aparte, o lume desprinsă parcă dintr-o altă vreme. Aici poți vedea oameni prășind cu unelte rudimentare întinderi mari de pământ, copii care-și petrec vacanțele cu vacile la păscut, bărbați pentru care căruțele cu cai rămân principalul mijloc de transport. În satele vasluiene, autenticul conviețuiește cu noul, telefoanele mobile pot fi găsite în desăgile oamenilor plecați la muncă, pe câmp, alături de o bucată de mămăligă.

Comunismul a dat o lovitură puternică satului românesc, colectivizarea și sistematizarea ruinând multe dintre așezările rurale. Cu toate acestea, multe altele și-au păstrat farmecul și au rămas de o frumusețe și de o puritate care îți taie respirația. Este și cazul unora dintre așezările vasluiene, care și-au menținut tradițiile și obiceiurile, în pofida transformărilor aduse de progresul tehnic. Vasluienii sunt oameni ospitalieri și darnici, care împart puținul lor cu oricine le trece pragul. Ca și în alte zone ale României, sătenii își tratează oaspeții cu tot ce au mai bun, uluindu-i în special pe străini cu generozitatea lor.

În condițiile în care numărul locuitorilor de la sate reprezintă aproape jumătate din populația țării, care practică, în mare parte, o agricultură de subzistență, este dificil de prevăzut cum vor evolua așezările rurale din România, după aderarea la Uniunea Europeană.

Turism rural

foto: Petru Palamar

În ultimii ani, opinia publică din România a început să înțeleagă că din agroturism se pot scoate bani buni, iar guvernul a făcut primii pași pentru promovarea satelor, care ar putea deveni principala atracție a țării. Atmosfera liniștită a satelor, apropierea de natură îi deconectează și îi reconfortează pe turiști, adeseori stresați de agitația și de ritmul alert al vieții la oraș. În special străinii par să aprecieze acest gen de vacanță; pentru mulți dintre ei, sosirea într-un sat românesc este o veritabilă călătorie în timp, într-o lume pe care și societatea lor a cunoscut-o cândva, dar a pierdut-o definitiv.

Satele vasluiene pot oferi turiștilor vacanțe interesante, de care aceștia își vor aminti întotdeauna cu plăcere. Pe lângă ospitalitatea tradițională cu care sunt întâmpinați, musafirii se pot înfrupta cu legume și fructe gustoase, culese proaspăt din grădină; ei asistă la muncile tradiționale și pot chiar să dea o mână de ajutor la muls, semănat, prășit, cosit, tors, țesut etc, se pot plimba cu caii sau căruța, pot vizita mănăstirile, conacele boierești și muzeele sătești. Cei care doresc alt gen de activități pot organiza partide de vânătoare sau pescuit, precum și drumeții în pădurile din zonă.

Dintre localitățile vasluiene cu mare potențial pentru turismul rural se numără Vetrișoia, la 35 de kilometri de Huși. Casele, cu interior tradițional și mobilier vechi, de lemn, dispun de facilități moderne (canalizare, electricitate, TV, telefon). Parcurile din centrul satului abundă de verdeață, Teatrul de vară poate organiza spectacole folclorice, iar muzeul sătesc, cu exponatele de etnografie și istorie, este un loc plin de farmec. Prutul și ramificațiile sale oferă posibilități de plajă și pescuit. Plimbările cu barca și sporturile acvatice ar putea atrage turiștii, în special pe cei străini, însă, deocamdată, nu există firme care să fi organizat astfel de activități.

Mănăstirea Florești

Mănăstirea Făstâci

Legenda schitului Măgaru

Legenda spune că acest schit a fost ridicat în secolul al XVI-lea pe moșia Zorleni, pe vremea boierului Bujoreanu, când se aduceau păstori străini. Aceștia aveau grijă de oi, dar și de măgari. Într-una din zile, un măgar a dispărut; a fost găsit în pădure, lângă rădăcina unui stejar mare, câteva zile mai târziu. Dispariția s-a repetat trei ani la rând, măgarul fiind găsit de fiecare dată în același loc. Povestea spune că în cel de-al treilea an, măgarul stătea lângă stejar, în fața a trei lumini. Considerând prezența luminilor și repetarea locului dispariției un semn divin, stăpânul turmei a hotărât să ridice o biserică în acel loc, folosind lemnul stejarului. Ulterior, în 1840, pe locul schitului a fost ridicată mănăstirea Bujoreni.

Turism ecumenic

Ca peste tot în Moldova, și în Vaslui există numeroase lăcașuri de cult, de o frumusețe deosebită. Unele dintre ele au sute de ani vechime și sunt monumente istorice și arhitectonice. Pe lângă cele din orașe, menționate mai sus, merită vizitate mănăstirile Făstâci, Moreni, Florești și bisericile de lemn din Pârvești, Lipovăț, Giurcani, Ivănești, Dragomirești. Mănăstirea Făstâci, din comuna Delești, la 20 de kilometri de Vaslui, a fost realizată în stil baroc monumental, în 1721, de domnitorul Constantin Racoviță Cehan. Biserica este înconjurată de case ecumenice și de un zid.

Mănăstirea Moreni, la 10 kilometri de Vaslui, adăpostește moaștele sfinților Tarahie, Prov și Andronic, aduse de la Ierusalim în 1996.

Mănăstirea Florești este unul dintre cele mai importante așezăminte monahale din județ și are hramul Sf. Ilie. În momentul de față, mănăstirea, ctitorită la 1590, pe locul unui lăcaș de cult din lemn, din vremea lui Ștefan cel Mare, este restaurată cu fonduri de la instituțiile europene și mondiale. În 1806 mănăstirea a fost închinată unui lăcaș de la muntele Athos, Esfigmenul.

Mănăstirea Moreni

Biserica de lemn Pârvești

Mănăstirea Moreni

Muzeul Tăcuta

Biserica de lemn Pârvești, din comuna Costești, a fost ridicată, în secolul al XVII-lea, din grinzi masive de stejar, încheiate la capete cu cuie de lemn. Catapeteasma este pictată în stil bizantin.

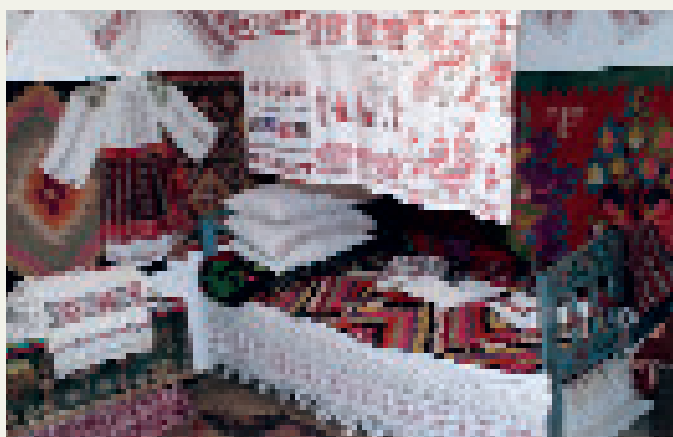
Printre cele mai impresionante lăcașuri de cult figurează bisericile de lemn de pe Valea Racovei, între Vaslui și Mălinești. Aici, astfel de biserici au fost înălțate aproape în fiecare localitate. Dintre ele se evidențiază Biserica Sf. Nicolae – Gologofta, din Ivănești, care a fost construită din stejar, pe temelie de piatră, având catapeteasma pictată. Schitul de lemn Sf. Voievozi, din Mălinești-Gârceni, are o turlă zveltă și elegantă și se află într-o zonă care a cunoscut, după 1999, un reviriment al vieții monahale, aici fiind ridicate multe lăcașuri noi de cult.

Bisericile de lemn din Valea Racovei întrunesc o serie de caracteristici: sunt așezate pe „tălpoaie” de lemn sau pietre mari de râu, bârnele sunt prinse în „chiotori”, „coadă de rândunică”, cuie „țigănești” (forjate). Acoperișurile în patru ape, cu coamă lungă, erau, de regulă, din șindrilă.

Muzee sătești

Muzeul sătesc Tăcuta, înființat în 1986 de învățătorii Elena și Costel Rotaru, are secții de arheologie, etnografie, artă populară și – lucru mai rar pentru un muzeu sătesc – colecții bogate de artă plastică, de obiecte rare și 400 de cărți cu autograful autorilor. Unele exponate sunt unice în țară.

Muzeul sătesc de la Vetrișoia deține exponate etnografice și istorice. Alte două muzee de acest tip se găsesc la Vutcani și Giurcani.

Muzeul Tăcuta

Podul Doamnei

Alte obiective turistice

Monumentul funerar al Elenei Cuza

Conacul Rosetti-Solescu, din comuna Solești – monument de arhitectură din 1827, a fost construit în varianta moldovenească a stilului neoclasic. Clădirea, unde a locuit în copilărie Elena Cuza, prima Doamnă a României, necesită lucrări de restaurare. Conacul Rosetti-Balș din Pribești-Codăești – una dintre cele mai vechi clădiri laice din Moldova, datează din secolul al XVII-lea. Construcția, de dimensiuni impunătoare, a rezistat în timp datorită zidurilor groase de aproape un metru. Întreaga clădire îmbină în mod fericit lemnul sculptat, cărămida și piatra. Lucrările de restaurare întreprinse în ultimul timp vor reda cu fidelitate înfățișarea originală a conacului.

Casa Emil Racoviță se află în satul care poartă numele savantului de renume mondial Emil Racoviță, fondatorul biospeologiei. Urmas al unei familii domnitoare, Racoviță a participat ca naturalist la expediția internațională antarctică "Belgica". Satul este poate singurul din țară de unde provin nu mai puțin de trei academicieni de renume: Emil Racoviță, Emil Condurachi și Grigore T. Popa.

Codăeștii – târg evreiesc fondat în secolul al XIX-lea.

„Podul Doamnei“, pe râul Bârlad, construit în 1841, de domnitorul Mihai Sturza, este o reușită arhitectonică și estetică.

Etnografie și folclor

Multe așezări vasluiene și-au păstrat tradițiile și obiceiurile străvechi. Unele dintre ele sunt legate de sărbătorile religioase (Crăciunul, Paștele), respectate cu sfîințenie, altele de succesiunea anotimpurilor, de recolte și creșterea animalelor sau de întâmpinarea momentelor importante ale vieții (nașterea, cununia, moartea).

Cea mai bogată zonă din județ, din punct de vedere folcloric, este Valea Tutovei, între Bârlad și Dragomirești. Aici, muzica și dansul sunt la loc de cinste. Din comuna Perieni provine o formație de cimpoieri, fără rival pe plan național, laureată a multor concursuri internaționale. Formația de vălăret din Voinești a entuziasmat publicul din multe țări din lume, cum ar fi Danemarca, Franța și SUA. Apreciată este și fanfara din satul Doagele, comuna Dragomirești, unde tradițiile populare sunt cultivate cu un interes deosebit, dar în funcție de vechiul calendar. În unele sate de lângă Negrești există fanfare ale rromilor, desprinse parcă din filmele lui Emir Kusturica.

Satul Pădureni, situat în apropiere de Huși, se dis-

tinge prin marea varietate a construcțiilor și prin bogăția elementelor de artă populară. Acum 30 de ani, un învățător din sat a format Ansamblul folcloric „Stejărelul“, cunoscut atât în țară, cât și în străinătate.

Costumul popular, de o frumusețe deosebită, este încă purtat în satele Pogonești și Ivești, la 10-14 kilometri de Bârlad. Aceste două sate sunt vetre folclorice reprezentative pentru județul Vaslui. Aici arta populară este larg cultivată, iar în timpul sărbătorilor de iarnă sătenii interpretează colinde de o rară frumusețe. Pentru cei interesați de ceramică, la Brădești (la 20 de kilometri depărtare de Bârlad) se află un vechi centru de olărit, în vreme ce la Văleni, în apropierea orașului Vaslui, locuitorii, cunoscuți crescători de animale, pot oferi amatorilor piei valoroase pentru confecționarea de căciuli și îmbrăcăminte. La Muntenii de Sus, în preajma Anului Nou, vizitatorii pot vedea o suită de dansuri originale, „Rândurile“, acompaniate de trișcă, un instrument popular tradițional.

foto: Petru Palamar

Ansamblul Folcloric Stejărelul

foto: Valentin Popa

Obiceiuri de Paști

Înainte de Paști lumea postește, face curățenie și pregătește bucate pentru a întâmpina cum se cuvine Învierea lui Iisus. Pe lângă tradiționalele ouă roșii, bucatele de Paști sunt pasca, drobul și friptura de miel, cozonacul. În noaptea de sâmbătă, lumea se pregătește să meargă la biserică. Atât orașele cât și satele se însuflețesc. Oamenii se adună în fața bisericilor, devenite, dintr-o dată, neîncăpătoare. Ascultă slujba de Înviere, iau lumină de la preot, se întorc apoi acasă cu lumânările aprinse, ciocnesc ouă roșii și se înfruptă din bucate. Salutul pentru zilele următoare este „Hristos a Înviat”, iar răspunsul „Adevărat a Înviat”. În noaptea de Înviere și în ziua de Paști oamenii se spală pe față cu apă dintr-o cană în care au pus un ou roșu și un bănuț. Pe vremuri, bănuțul era de argint.

Fondul cinegetic

Fauna cinegetică a județului Vaslui este diversă, permițând organizarea unor partide de vânătoare de neuitat. Din acțiunile de vânătoare cu turiști străini, în special vânătoare de mistreți, Direcția Silvică Vaslui realizează, anual, peste 30.000 de Euro, iar din exportul de iepuri vii pentru colonizări alte aproximativ 61.000 de Euro. Principalele specii de animale care trăiesc în pădurile județului sunt cerbul carpatin, căpriorul, mistrețul și iepurele. Vânătorii pot vâna potârniche, fazani, rațe și găște sălbatice, sitari, precum și vulpi și alte specii, dar numai cu aprobarea Direcției Silvice. Pentru atragerea vânătorilor din străinătate, în special din Spania, Portugalia și Franța, Direcția Silvică Vaslui dispune de trei cabane de vânătoare, care asigură cazare și masă pentru turiști: cabana Șişcani (Ocolul Silvic Huși), cabanele Oprișița și Gâdeasa (Ocolul Silvic Vaslui). Asociația Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din județ administrează 36 de fonduri de vânătoare, pe lângă cele 18 aflate în gestiunea Direcției Silvice Vaslui.

Pescuit

Cu investiții minime, Valea Elanului, situată în sud-estul județului Vaslui, poate deveni o zonă importantă de agrement. La Cârja se află un luciu de apă de peste o mie de hectare, structurat pe două ferme piscicole, unde pescarii pot prinde crap, caras, fitofag și – mai rar – știucă și somn. Luciul de apă este administrat de SC Cyprinus SA Vaslui. Realizarea unui debarcader și achiziționarea unor bărci de agrement ar putea aduce în zonă numeroși turiști. Iubitorii de păsări și plante vor putea admira cormorani, lebede, rațe și găște sălbatice, pescăruși și numeroase specii din flora de apă dulce.

Centrul balnear Ghermănești

Județul Vaslui dispune de un centru balnear la Ghermănești, situat la aproximativ 25 de kilometri de Huși, care captează apa de la izvoarele minerale sulfuroase aflate în apropiere. Apele de la Ghermănești sunt indicate pentru tratarea diferitelor afecțiuni, cum ar fi cele ale aparatului locomotor (reumatism degenerativ-artrite, artroze, spondilite), afecțiuni ginecologice, gastrointestinale (gastrite, colite cronice, afecțiuni biliare), boli de nutriție (diabet simplu). Întregul centru necesită investiții în renovare, în plantarea unei perdele arboricole de protecție contra vânturilor pe cornișa unde se află clădirea, precum și în amenajarea unor spații pentru hidro-termoterapie, helioterapie (pe verandă și în parc), kinetoterapie și electroterapie. Printr-un parteneriat public-privat, la Ghermănești poate fi creată o stațiune balneară profitabilă.

Județul Vaslui

Itinerar cultural, turistic și religios